

Licht voor Libanon

Nieuwsbrief van Kees & Esther van der Knijff

Januari 2022 - Nummer 6

Beste gemeente, familie en vrienden,

De afgelopen maanden zijn we ons hier steeds meer thuis gaan voelen. We zijn blij met ons fijne huis en de omgeving, de kinderen maken het goed en ze hebben het naar hun zin op school. We kennen steeds meer mensen om ons heen en op ons werk kunnen we langzamerhand steeds meer gaan doen. We zijn heel dankbaar hoe ons eerste jaar hier tot nu toe verlopen is!

Visite uit Nederland

Eind december was het feest: visite uit Nederland! Kees' zus Jorina kwam bij ons logeren in de kerstvakantie. Het was voor de kinderen een grote verrassing en het was ook heel leuk dat ze allerlei cadeautjes en lekkers meebracht uit Nederland. We kunnen hier gelukkig veel boodschappen prima kopen, maar als je dan kruidnoten, drop, pannenkoekenstroop, Nederlandse kaas en kerstkransjes krijgt, is dat toch wel erg gezellig! De kinderen waren erg blij met nieuwe Nederlandse boeken en Donald Ducks.

We hebben zelf ook wat vakantiedagen genomen en genoten van gezellige uitstapjes met elkaar. We hebben gewandeld in de bergen en langs de zee, we zijn in een Libanees restaurant gaan eten en we hebben het stadje Sidon (uit de Bijbel: *Tyrus en Sidon*) bezocht. Dat ligt een klein uurtje ten zuiden van Beiroet. En thuis hebben we geknutseld, voor-gelezen, koekjes gebakken en koekjes uitgedeeld bij alle burens ter gelegenheid van het nieuwe jaar.

Kerkelijke gemeente

Inmiddels hebben we ook een kerkelijke gemeente gevonden waar we ons bij aangesloten hebben. We hebben de tijd genomen om naar verschillende kerken te gaan. We hadden in eerste instantie de voorkeur voor een Engelstalige gemeente, zodat we de preek beter kunnen volgen. Het nadeel hiervan is dat je dan vaak in een gemeente terecht komt met voornamelijk andere 'buitenlanders' (net als wij). Daardoor heb je weinig contact met lokale broeders en zusters. We vonden het belangrijk dat er ook gezinnen met kinderen zouden zijn en een vorm van kinderwerk of zondagschool. Onze kinderen zitten niet op een specifiek christelijke school en daarom vinden we het belangrijk dat ze in de kerk contact hebben met andere christelijke kinderen en ervaren dat ze niet de enige kinderen zijn die in God geloven.

We hebben een aantal maanden de tijd genomen om te overwegen waar God ons ook geestelijk hier een plekje zou geven. We gaan nu naar een kleine Arabischstalige gemeente die tijdens de dienst Engelse vertaling aanbiedt. De gemeente bestaat grotendeels uit Libanezen. Een aantal collega's van Kees zijn ook lid in deze gemeente en één van zijn collega's is de pastor. Esther heeft inmiddels al een paar keer meegeholpen bij de "Sunday school". Kees is gevraagd om mee te helpen een tienerclub op te zetten en de eerste avond daarvan is inmiddels achter de rug. We vinden het heel mooi om te zien dat deze gemeente ook bewust haar verantwoordelijkheid neemt in het omzien naar mensen in de wijk van de kerk. Vanuit een soort 'inloophuis' wordt hulp aangeboden in de vorm van voedselpakketten, financiële steun voor schoolkosten of medische hulp en er worden huisbezoeken gedaan om mensen te bemoeiden. We horen ook getuigenissen dat mensen daardoor geraakt en veranderd worden, door de kracht van het Evangelie!

Kees is pas voor het eerst een keer voorgegaan in onze gemeente. Dat moet dan wel met vertaling, want in het Arabisch preken is nog geen optie en er zijn in de gemeente ook mensen die geen Engels verstaan. Het was mooi om zo het vertrouwen van de gemeente te krijgen en weer eens te studeren op een preek.

Dagelijks leven

Deze zomer schreven we over problemen met de elektriciteit en benzine. Gelukkig gaat dat bij ons nu beter. We hebben 's nachts geen elektriciteit, maar de meeste uren overdag wel. En er staan geen rijen meer bij het benzinstation. Tegelijkertijd voelt het dubbel, want terwijl voor ons deze problemen nu minder aanwezig zijn, zijn de meeste mensen alleen maar dieper in de problemen gekomen. De prijzen van brandstof zijn enorm gestegen, nu de overheid deze niet meer subsidieert. Daardoor is er meer brandstof beschikbaar maar dat betekent helaas dat het voor velen onbetaalbaar geworden is om te tanken. Als wij onze tank voor de helft willen vullen, betalen we een bedrag dat gelijkstaat aan het minimumsalaris voor een maand voor lokale mensen.

De prijzen van de meeste benodigdheden voor het dagelijks leven stijgen, maar de salarissen stijgen niet mee. Het is triest om te zien dat het de overheid tot nu toe niet lukt om de crisis te keren. Er lopen op veel plekken in de stad mensen te bedelen, je ziet mensen zoeken tussen het vuilnis naar bruikbare dingen en ik zie ook in de kliniek veel gezinnen die moeite hebben om genoeg voedsel te kopen voor hun gezin. Door de dagelijkse confrontatie met armoede beseffen wij extra hoe bevoorrecht wij zijn. En tegelijkertijd vraag je je ook af: waarom? Waarom hebben wij zoveel en velen zo weinig? Waarom is het zo ongelijk verdeeld?

Cursus afgerond

Kees heeft in september en oktober een eerste cursus gegeven aan een klein groepje studenten. Dit was een Engelstalig vak en het werd volledig online gegeven. In het vak dachten we na over de verhouding tussen ons gebed en Gods voorzienigheid. We discussieerden over allerlei vragen, zoals: Kan God zijn plannen veranderen op basis van ons gebed? Heeft het eigenlijk wel zin om te bidden als God alwetend is? En wat betekent het als we in het Oude Testament lezen over het berouw van God? Het was mooi om met de studenten bezig te zijn met vragen die door de hele kerkgeschiedenis gespeeld hebben en die tegelijk raken aan ons geloofsleven van alledag.

Eén van de studenten was Sejeung (Paul) Chang, een Koreaanse zendeling die in Nieuw-Zeeland werkt onder vluchtelingen uit het Midden-Oosten. Vanwege zijn werk volgt hij een online studie bij ABTS om meer te begrijpen van de achtergrond van de mensen met wie hij werkt. Over de cursus schreef hij:

*“Het was een groot voorrecht om een cursus bij Kees te volgen. De cursus was uitdagend maar ook vormend voor mijn theologie en gebedsleven. Kees gaf inzicht in verschillende belangrijke vragen en theologische tradities, maar hielp ons ook te reflecteren hoe dat aan de praktijk raakte. Tijdens de cursus had ik te maken met Afghaanse vluchtelingen die zich grote zorgen maakten over hun familie en vrienden. De cursus hielp me met hen te bidden en hen te bemoedigen in hun worstelingen. Ik hoop in de toekomst Kees en zijn familie in Libanon te kunnen ontmoeten. En ik zou u aanmoedigen om zelf ook eens te vragen om zo’n cursus...
Gods zegen voor u allemaal, Paul.”*

Aan het werk in de kliniek

Esther is sinds november twee dagen per week in de kliniek aan het werk. Inmiddels doet ze zelfstandig spreekuur, met een student om te vertalen. Dat gaat eigenlijk heel goed, over het algemeen heeft ze goed contact met de ouders en kinderen. Het levert soms ook mooie gesprekjes op. Als ouders vragen waarom ik hier ben (mensen kunnen zich niet voorstellen dat westerlingen zich nu in Libanon willen vestigen...) is dat een mooie kans om iets te delen over het dienen in navolging van Jezus en de kracht die God ons geeft om ons werk en de taalstudie vol te houden. Dat is niet altijd makkelijk, want soms kan ik de goede woorden niet vinden of schiet de vertaling tekort, maar gelukkig is God niet afhankelijk van onze goed geformuleerde zinnen.

En soms is delen ook heel praktisch. In Nederland was ik altijd gewend om voor mijn verjaardag iets lekkers te bakken voor mijn collega's. Nu heb ik 's ochtends bij een klein winkeltje naast de kliniek wat fruit en wat koekjes gekocht en alle ouders en kinderen wat lekkers aangeboden na hun consult. Dat werd gewaardeerd. Wel jammer dat de koekjes als eerste op gingen en daarna pas het fruit, dat was duidelijk minder in trek. Terwijl ik als dokter natuurlijk graag gezonde voeding promoot. Misschien moet ik binnenkort maar eens een bak met alleen fruit neerzetten...

Gebedsgroep

We hebben een Whatsapp-groep waarin we regelmatig punten delen om met ons mee te bidden en te danken. Zo kunt u/jij heel concreet betrokken zijn bij het werk in Libanon, door niet alleen mee te leven maar ook mee te bidden! Wilt u/jij zich aanmelden voor deze Whatsapp-groep? Stuur dan een mailtje naar tft.vanderknijff@gmail.com en ons TFT (Thuisfrontteam) zorgt dat u/jij wordt toegevoegd.

Bidden & danken

We zijn blij met al het meeleven en gebed. Dat bemoedigt ons! God werkt door het gebed en we geven u graag een aantal gebedspunten en dankpunten om met ons mee te bidden en danken:

- Dank mee voor het gezellige bezoek van Jorina
- Dank voor de kerkelijke gemeente die we gevonden hebben
- Dank dat we allebei een goede start gemaakt hebben met ons werk
- Bid voor de vele mensen die in armoede leven, dat er verbetering voor hen komt en ze bovenal het Goede Nieuws horen
- Bid om volharding in de taalstudie, we doen nog steeds 4x per week taallessen en het blijft een moeilijke taal

EEN HARTELIJKE GROET UIT LIBANON,
KEES & ESTHER, HANNAH, NATHAN EN TIMON

GZB

Postbus 28
3970 AA Driebergen
0343-512444
info@gzb.nl
www.gzb.nl

Voor financiële ondersteuning
Kees & Esther vd Knijff:

Zendingscommissie GZB Herv.
Wijkgemeente Maranathakerk
NL77 INGB 0002 6912 57

o.v.v.
Fam. Van der Knijff.

Colofon

Kees en Esther van der Knijff zijn uitgezonden naar Libanon, vanuit de Maranathakerk in Rotterdam, in samenwerking met de Gereformeerde Zendingsbond (GZB).

Contact: keesvanderknijff@gmail.com / esthervanderknijff@gmail.com

TFT Kees & Esther van der Knijff
p/a West-Varkenoordseweg 235a

3074HV Rotterdam

Email: tft.vanderknijff@gmail.com

